

טוראי דמתי אורלי ז"ל

טוראי דמתי אורלי ז"ל
בת 18 בנפלה

בת רבקה ושאול
נולדה בחדרה

ב-כ"ד בחשוון תשכ"ד , 11/11/1963

התגייסה ב-מרץ 1982

נפלה בעת שירותה

ב-ג' בסיון תשמ"ב , 25/5/1982

שרתה בחיל הקשר

מקום נפילה: ישראל

נקברה בחדרה

הותירה הורים , שלושה אחים ושתי
אחיות

קורות חיים

בתם הבכורה של רבקה ושאול, נולדה ביום כ"ד בחשוון תשכ"ד (11.11.1963) בחדרה. אורלי החלה את לימודיה בבית-הספר היסודי "אחד העם" בחדרה והמשיכה בבית-הספר "בילר" בנחליאל.

העצמאות והמרדנות שבה הניעו אותה להמשיך וללמוד מחוץ לבית. את כיתה ט' היא למדה בפנימייה בכפר חסידים, אך נאלצה לעזוב והתקבלה לפנימיית "הודיות". גם כאן היה קשה לה להסתגל למשטר ולמשמעת, והיא חזרה לבית הוריה. את שתי שנות התיכון האחרונות למדה אורלי בבית-הספר התיכון "תחכמוני" בחדרה.

אורלי הייתה שובבה ופעילה מאוד בחיי החברה. היא למדה ריקוד אצל יהודית שויצר, שימשה שנה אחת כחונכת לילדים רכים בשנים, ושנה אחת הקדישה את שעותיה הפנויות לעבודה בבית-החולים "הלל יפה", שבו נולדה. אורלי הרבתה לעסוק במלאכות-יד שונות: סריגה, רקמה ותפירה. לפני גיוסה, היא עבדה כמחצית השנה בחברת "אמנונים" לעבודות עפר בחדרה.

אורלי גויסה לצה"ל במחצית מרס 1982, ולאחר הטירונות הוצבה בחיל-הקשר. פינוי מתישבי ימית, שבו השתתפה, השאיר בה משקע חזק, והיא הפכה לרצינית ומיושבת יותר. חלומה היה לתרום לחברה, והיא שקלה הצטרפות לקורס קצינות.

ביום ג' בסיון תשמ"ב (25.5.1982), נפלה אורלי בעת שירותה והובאה למנוחת עולמים בבית-הקברות הצבאי בחדרה.

היא השאירה הורים, שלושה אחים ושתי אחיות.

טוראי דמתי אורלי ז"ל

במכתב תנחומים למשפחה, ציין מפקדה כי "בתקופה הקצרה בה שירתה, נתגלתה כמוכנה לעזור, לסייע ולעשות הכול על-מנת שמפקדיה, חבריה והיא עצמה יהיו שבעי-רצון ושמחים בפועלה".

הוריה תרמו לזכרה פנס לבית-כנסת בחדרה, וכן הוציאו לאור בעזרת חברתה ירדנה חוברת זיכרון לדמותה.

אורלי דמתי

אורלי נולדה בחדרה בכ"ד בחשון תשכ"ד (11-11-63), בת בכורה לרבקה ושאול דמתי. למדה בבית הספר היסודי ממלכתי דתי ביל"ו. את לימודיה התיכוניים ביכרה לעבור במסגרת פנימיה. שנתיים ימים למדה בכפר הנוער שבכפר חסידים. כשהחלה את שנת הלימודים השלישית תכפו געגועיה לביתה ואורלי חזרה לחדרה, והמשיכה ללמוד בבית הספר התיכון אותו "תחכמוני" סיימה כעבור שנתיים.

ביום 21-03-82 התגייסה לצבא. רצתה מאד להיות פקידת שלישות, אף אמנם הועדה לתפקיד זה. סברה אף לעבור קורס קצינות.

ביום שני, ג' בסיון תשמ"ב (25-05-82) הגיעה לביתה בקומנדקר צבאי, יחד עם חבורה קטנה של חיילים. הם היו בדרכם לאופירה. שעתיים לאחר מכן אורלי נהרגה בתאונת דרכים.

אורלי דמתי

ל ד מ ו ת ה

שובבה היתה אורלי ומלאה שמחת חיים. שמחה שהיתה
משרה על סביבתה. היתה חברה רצוייה לכול, ולכולם
הושיטה ידה לעזרה. הצחוק היה סימן ההיכר להופעתה -
אם בבית, בשכונה או בחברה. היתה מלאת מרץ וגלויה
לכל. לא הסתירה מאיש את מחשבותיה. אך מבעד למעטה
המאושר, מבעד לצחוק המתגלגל, ניתן היה להבחין באדם
מלא רגישות לכל. היתה ילדה בעלת המון תלתלים קטנים,
ידיים ענודות בהרבה צמידים, חיוך קטן ומקסים, וקול
מצטלצל על הכל, הכל.

יד לבנים - חדרה

אורלי דמתי

בת רבקה ושאול דמתי

כ"ד בחשון תשכ"ד 11/11/63
ג" בסיון תשמ"ב 25/05/82

נולדה ביום
נפלה ביום